

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118011045
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6118011045.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovanej P. E., stíhanej pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 21. júna 2022 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/87/2018 zo dňa 05.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej P. E. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/87/2018 zo dňa 05.05.2021 bola obžalovaná P. E. uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 05.03.2016 v B. B., v bare S-X. na Z. Q., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s P. G., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom O., O. XXXX/XX (právoplatne odsúdený v tejto trestnej veci) naviedli F. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XXXX/XX, aby na svoje meno uzatvoril viacero finančných úverov, ktoré mali byť použité na preklenutie zlej finančnej situácie firmy DAJ, s.r.o., pričom ho ubezpečili, že do jedného mesiaca finančné úvery prevezmú na svoju spol. DAJ s.r.o., so sídlom Z. X. č. XX, B. B., IČO: 50 080 474, a za to mu vyplatia finančnú odmenu vo výške 10 % z vybaveného finančného úveru, s čím menovaný súhlasil a

- dňa 06.03.2016 uzatvoril v priestoroch ESC v meste B. B., ako dlžník Zmluvu o splátkovom úvere č. 5109955209 so spol. Slovenská sporiteľňa a.s., na sumu vo výške 12.000,-€, ktorý úver sa zaviazal splácať po dobu 96 mesiacov, v mesačných splátkach po 190,41 €, následne z uvedených finančných prostriedkov obvinenej P. E., ktorá ho čakala v bare S-X. na Z. Q. v B. B., vyplatil v Hotovosti sumu vo výške 10.800,- €, ona mu následne vystavila fiktívnu zmluvu o prevzatí dlhu, a zvyšok peňazí si ako údajnú províziu ponechal,

- dňa 10.03.2016 uzatvoril v priestoroch ESC v meste B. B., ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 002422311070316 s VÚB bankou a.s., na sumu vo výške 10.000,-€, ktorý úver sa zaviazal splácať po dobu 96 mesiacov, v mesačných splátkach po 168,43 €, následne z uvedených finančných prostriedkov obvinenej P. E., ktorá ho čakala v bare S-X. na Z. Q. v B. B., vyplatil v hotovosti sumu vo výške 9.000,- €, ona mu následne vystavila fiktívnu zmluvu o prevzatí dlhu, a zvyšok peňazí si ako údajnú províziu ponechal,

pričom P. E. spolu s P. G. vo všetkých týchto prípadoch ubezpečili F. A., že v priebehu pár dní, maximálne do jedného mesiaca, zabezpečia všetky listinné podklady potrebné na prevzatie finančných úverov na seba, alebo spoločnosť DAJ s.r.o., so sídlom Z. X. č. XX, Banská Bystrica, IČO: 50 080 474 s tým, že samotné mesačné platby, ako aj finančné úvery nebude musieť splácať, čo sa však doposiaľ nestalo

a ani jeden z uvedených úverov nebol prevzatý na ich osoby alebo ich spoločnosť, ani neboli z ich strany uhrádzané žiadne mesačné splátky, naopak takto získané finančné prostriedky použili pre vlastnú potrebu a doposiaľ ich ani len z časti nevrátili, čím týmto svojím konaním spôsobili poškodenému F. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XXXX/XX škodu v celkovej výške 19.800,-€.

Za to jej okresný súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu obžalovanej podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť spoločne a nerozdielne s odsúdeným P. G. nahradiť poškodenému F. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XXXX/XX, škodu vo výške 19.800 €.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná P. E., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnila. Podstatou odvolania obžalovanej bolo jej tvrdenie, že skutočnosti kladené jej za vinu označuje ako nepravdivé a preto rozsudok považuje za nesprávny. Zo skutkového stavu veci, tak ako bol zistený na hlavnom pojednávaní, vyplynuli úplne odlišné závery, aké boli premietnuté do výrokovvej vety rozsudku, ktorým bola uznaná vinnou za skutok, ktorý nespáchala. Popiera spáchanie skutku a má za to, že z vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že sa mala dopustiť skutku uvedeného vo výrokovvej časti rozsudku. V tejto súvislosti súd nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav, pričom na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať ňou navrhnuté dôkazy. Na základe uvedeného podľa obhajoby možno konštatovať, že právny názor súdu, že sa obžalovaná mala dopustiť podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. je nesprávny, a preto uložený trest považuje za nezákonný. Ďalej obhajoba poukazuje na to, že v priebehu hlavného pojednávania sa nepreukázalo, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výrokovvej vete rozsudku.

V rámci hlavného pojednávania nebol preukázaný žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz, ktorý by obžalovanú usvedčoval zo spáchania predmetného trestného činu, okrem účelovej a nepresvedčivej výpovede svedka poškodeného F. A., ktorú výpoveď vyvrátila obžalovaná svojimi tvrdeniami. V tejto súvislosti obžalovaná namietala, že je nelogické a vysoko nepravdepodobné, že by si poškodený zobral tak vysoký úver a následne by konal tak nezodpovedne a ľahkovážne, že by takto získané finančné prostriedky odovzdal pre neho v zásade neznámej osobe. V tomto smere poukázala na zásadu zachovávanía obvyklej miery opatrnosti pri konkrétnom správaní jednotlivcov. Výpoveď poškodeného obžalovaná spochybňovala aj tým, že poškodený mal tvrdiť na hlavnom pojednávaní, že okrem uplatňovanej časti 19.800,- Eur obžalovanej mal dať aj čiastku vo výške 5.000,- Eur.

Ďalej obhajoba opätovne poukázala na povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti, ktorú má každý, teda aj klamaný či poškodený a táto povinnosť mu vyplýva z § 415 Občianskeho zákonníka. V danom prípade obhajoba poukázala na to, že aj keď po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov stále absentujú priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností preukázali verziu poškodeného tak, ako je táto jednostranne v rozsudku uvedená, preto je dôvod na aplikáciu zásady „in dubio pro reo“ a neuznať obžalovanú vinnou za skutok, ktorý je jej kladený za vinu v obžalobe. Súd v napadnutom rozsudku nešpecifikoval, aké konkrétne nepriame dôkazy mali spolu s výpoveďou poškodeného F. A. tvoriť ucelenú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovanú. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na potrebu riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorá je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy. V neposlednej rade obhajoba poukázala aj na neakceptovateľnosť, aby tvrdenie obžalovanej, že podpisy na zmluvách o prevzatí dlhu nie sú jej, považoval súd za právne irelevantné, práve pre túto skutočnosť považuje obhajoba rozsudok za arbitrárny, nakoľko sa súd nevysporiadal s argumentom obžalovanej, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci. Z výpovede samotného poškodeného je zrejmé, že poškodený išiel do banky s P. G., ako aj to, že zmluvu o prevzatí dlhu za spoločnosť DAJ s.r.o. bez vedomia obžalovanej podpísal P. G., preto si obhajoba položila otázku, kto vlastne poškodeného uviedol do omylu. Z vykonaného dokazovania podľa obhajoby vyplynulo, že to nebola obžalovaná, ale práve obžalovaný P. G.. Z uvedeného dôvodu obžalovaná navrhla zrušiť napadnutý rozsudok, doplniť konanie odvolacím súdom, ak by bolo spojené s

neprimeranými ťažkosťami navrhla alternatívne, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dňa 15.07.2021 obžalovaná Likavcová doplnila dôvody odvolania v tom, že poukázala na výpoveď poškodeného F. A., ktorý nevedel uviesť, kto ich kedy a kde zoznámil. Tak isto poškodený tvrdil, že mu obžalovaná dávala zmluvy, ale jej podpis na nich nie je, na čo by mu dávala zmluvy, ktoré nepodpisovala. Prečo teda išiel odsúdený P. G. s poškodeným do banky a peniaze dával obžalovanej. Obžalovaná absolútne nesúhlasí s tvrdením poškodeného, pretože jej žiadne peniaze nedával, ani s ním nikdy nekomunikovala. Jeho tvrdenia nedávajú logický zmysel, celá jeho výpoveď je pochybná a nepresná. Poškodeného nepozná, nemohla mu ani žiadne zmluvy dať a ani podpísať. Poukázala na to, že každý má dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti a má mu záležať na zmluvách a podpisoch a dokumentoch, ktoré preukazujú napr. odovzdanie peňazí. Nie ako poškodený, ktorý ani nevedel, kto mu zmluvy píše a odovzdáva. Jednoznačne z toho vyplýva, že poškodený klamal, neuviedol všetky skutočnosti alebo sa ich snažil zatajiť a snažil sa obžalovanú zatiahnuť do podvodu, ktorý nespáchala.

Obžalovaná tak isto nesúhlasí s tým, že by svoju výpoveď opakovane menila v tom, keď tvrdila, že poškodeného A. nepozná. Obžalovaná tiež nevie prečo súd akceptoval pochybnú komunikáciu cez sociálne siete poškodeného s niekým neznámym. Obžalovaná má o svoj život a život svojich detí obavy, nikoho to do dnešného dňa nezaujímalo. Táto skutočnosť nezaujímala vyšetrovateľa v prípravnom konaní, ani prokurátora, ani súd.

V závere odvolania obžalovaná poukázala na to, že trest, ktorý jej bol uložený, nebol spravodlivo rozhodnutý. Z uvedeného dôvodu trvala na svojej nevine, nikdy žiadne peniaze od F. A. nezobrala, nekomunikovala s ním, žiadne zmluvy mu nedávala, nepodpisovala, v žiadnej banke s ním nebola. Poškodeného F. A. nepozná. Preto požiadala krajský súd, aby tieto skutočnosti prehodnotil.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriavajú písomných dôvodov ich odvolania, preto navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené v petite odvolania, teda aby zrušil napadnutý rozsudok a obžalovanú spod obžaloby oslobodil, alternatívne, ak súd dospeje k záveru, že je potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že chce, aby ju súd spod obžaloby oslobodil, nespáchala skutok, pre ktorý je súdená. Poškodeného A. pozná z baru ako zákazníka. To, čo súd referoval zo spisu, to sú rozprávky desiatich ľudí, ktorí sa to naučili naspamäť a vypovedali tak. Ďalej obžalovaná vyhlásila, že skutok nespáchala.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej P. E. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa prvostupňový súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďou svedka poškodeného F. A., ktorý pred súdom, ako aj v prípravnom konaní zhodne opísal predmetný skutok,

pričom v tomto smere aj odvolací súd musí konštatovať, že poškodenému F. A. uveril a jeho výpoveď v tomto smere vzhľadom na vykonané dôkazy nebolo možné spochybniť. Ďalej s výpoveďou svedka F. A., ktorý pracoval v bare u obžalovanej E. a ktorý potvrdil, že poškodeného s obžalovanou zoznámil on. Tak isto vedel, že sa riešili finančné pôžičky, ktoré splácal poškodený a tieto pôžičky mali pôvodne prejsť na obžalovanú. Tak isto tento svedok potvrdil, že P. G. si od neho pýtal telefónne číslo na poškodeného A., že potrebujú niečo od neho, konkrétne sa však k tomu vyjadriť nevedel. Z napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal so samotnou výpoveďou obžalovanej P. E., ktorá spočiatku tvrdila, že nepoznala poškodeného F. A., že od neho v živote žiadne peniaze neprevzala, nikdy s ním nejednala a prvýkrát sa videli na súde. Potvrdila, že pečiatkou, ktorú používali v spoločnosti DAJ s.r.o., disponoval aj P. G., aj jej bratranec I., pečiatky si zadovážili bez jej súhlasu a ona bola jediným konateľom spoločnosti DAJ s.r.o. Výpovedi poškodeného zodpovedali aj listinné dôkazy, a to zmluva o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou, zmluva o prevzatí dlhu, výpis z Obchodného registra, zápisnica o rekognícii s fotodokumentáciou, ako aj ďalšie listinné dôkazy zadovážené v spise.

K ustálenému skutkovému stavu a právnej kvalifikácii prvostupňovým súdom odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd podrobne a dostatočne uviedol všetky okolnosti, ktoré hodnotil v zmysle zásad hodnotenia dôkazov, pričom svoje hodnotenie dôkazov uviedol na strane 6 až 9 napadnutého rozsudku, s ktorými skutkovými a právnymi závermi sa aj odvolací súd stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Pokiaľ ide o obhajobné námietky obžalovanej, je nutné uviesť, že pokiaľ namietala, že podpisy na zmluvách nie sú jej, na právnu kvalifikáciu táto skutočnosť nemala vplyv, keďže obžalovaná konala v spolupáchateľstve s P. G., ktorý už bol právoplatne v tejto veci odsúdený. Obžalovaná ďalej nehovorila pravdu, keď popierala, že by sa nepoznala s poškodeným A., tak isto klamala, keď tvrdila, že s P. G. nepodnikala, nevybavovala úvery, keďže tieto skutočnosti vyplynuli z obžaloby, ktorá bola podaná v inej trestnej veci na obžalovanú a P. G.. Vzhľadom na vyššie uvedené potom obhajobu obžalovanej odvolací súd musel celkovo vyhodnotiť ako účelovú, ktorá ju mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto obmedziť na minimum.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanej, pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol povinný zo zákona prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovanej, ako aj možnosti jej nápravy a pomery. Obžalovanej priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu potom správne v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu stanovenú zákonom v osobitnej časti tak, že znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu, pričom takto bolo možné obžalovanej ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí upravenej trestnej sadzby od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov. Obžalovanej potom za jej konanie uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, pričom jej výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Takto uložený trest aj odvolací súd považuje za vyhovujúci zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o náhrade škody, keď obžalovanú spolu s odsúdeným P. G. zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému F. A. škodu vo výške 19.800,- Eur, keďže si túto škodu poškodený riadne a včas uplatnil a prvostupňový súd o nej nemal pochybnosť.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej P. E. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.